

TEKSTEN**PIÙ CHIAR CHE'L SOL**

*Più chjar che'l sole in lo mio cor Lucia
la lizzadra figura di vu madonna mia.*

Con tanta beltate ve pose natura
che lo mio core s'è tucto infiammato
et arde nocte e zorno e mia fortuna
non vol ch'un poco da vuy sia aiutato.
Ma sempre il vostro core crudo e spietato
sta [in]verso my non za per mia folia.

*Più chjar che'l sol in lo mio cor Lucia
liçadra figura de vuy Madonna mia.*

Però pregho che humile e graciosa
vuy siate alquanto, poy che'l vero dio
v'a facta tanto bella e vertuosa
che al mondo non à paro quel volto pio
se non che inverso mi troppo è zudio
in darne pena con fortuna ria.

*Più chjar che'l sol in lo mio cor Lucia
Liçadra figura di vuy Madonna mia.*

PAR LE GRANT SENZ D'ADRIANE

Par le grant senz d'Adriane la sage
fu Theseus gardés de periller
quant à son tour li convient le voyage
en la maison Dedalus essaier.
Puis la trahi et la vost essilier
fortrait li a un iouel de grant pris.
Qu'avoir ne puet sanz o couvert de lis

Adriane est si noble de linage
et si puissant c'on la puet raconter
le iouel ot de son propre heritage
que Theseus s'efforsa d'usurper.
et pour l'avoir le tienent en grant dangier,
Se secours n'a le iouel est peris.
Qu'avoir ne puet sanz o couvert de lis.

*Stralender dan de zon schijnt
jouw prachtige beeld in mijn hart, vrouwe.*

De natuur gaf jou zo'n schoonheid dat mijn
hart uitgedroogd aanvoelt en dag en nacht
brandt. Fortuna staat me niet toe jou te
helpen, hoe weinig ook.
Maar jouw wrede, meedogenloze hart is
tegen mij ingenomen, echt niet door een
fout van mij.

*Stralender dan de zon schijnt
jouw prachtige beeld in mijn hart, vrouwe.*

Toch bid ik dat je een beetje nederig en
sierlijk zou zijn, want de ware God
heeft jou zo mooi en deugdzaam gemaakt,
dat je in de hele wereld je gelijke niet kent.
Tegenover mij ben je echter zo wrede,
je kwelt me met tegenslag.

*Stralender dan de zon schijnt
jouw prachtige beeld in mijn hart, vrouwe.*
[FvV]

Dankzij de goede wil van de wijze Ariadne
was Theseus beschermd tegen gevaar
toen hij aan zijn reis begon
naar het labyrint van Daedalus.
Toen verraadde hij haar en hij wilde haar
verbannen. Hij nam een kostbaar juweel
voor zichzelf, dat niemand mocht hebben
behalve O, bedekt door de lelie¹.

Ariadne is van zo'n edele afkomst en zo
machtig dat niemand het kan bevatten.
Het juweel was haar erfdeel
en Theseus gebruikte geweld om het te
bemachtigen en bracht het zo in groot
gevaar. Als er geen hulp komt, gaat verlo-
ren het juweel, dat niemand mag hebben
behalve O, bedekt door de lelie.

Maiz le lis est de si tres haut parage,
bel a veoir, plaisant a mainer,
riche on pover de si parfait courage
qu'à la dame puet sa vertù endier
Roulant ne Estor ne li faut souhaidier
pour secourir le iouel de grant pris.
Qu'avoir ne puet sanz o couvert de lis.

DOLCE LO MIO DRUDO

Dolce lo mio drudo e vaitende
e mi sire a Dio t'arecomando,
molto rimango dogliosa
de si lontano partire.
Ma non spero çamai guarire
e mimbrandome de vui fior de çoia.
Dolce lo mio drudo...

DE MA DOLOUR

De ma Dolour ne puis trover confort
car en tous cas m'est fortune contrayre.
Languir m'estuet car mis me sui a cel port
qu'à mon voloir ne m'en puis retrayre.
Mar vi le iour que vi le doulz viaire
dont perdu ay la yoieuse pasture.
Quant ne la voy la parfaite figure.

E VANTENDE SEGNOR MIO

E vantende segnor mio e vatene amore
con ti via se ne vene l'alma mia e'l core.
E gli ochi dolenti piango senza fine
ch'a veder el Paradisso e soa belleçça.
A cuy ti lasso amore ché no me meni
l'alma me levi, el cor e l'alegreça.
La bocha cridava che sentiva dolceça
amara lamentarse oymé topina!
Altro signor zamay non voglio
perch'io non troveray del suo vallore.
E vantende segnor mio...

Maar de lelie is van hoge afkomst,
hij is zo mooi om te zien met een plezierige
houding, zo machtig en dapper,
dat hij zijn deugden aan de dame kan
schenken. Roland noch Hector heeft ze
nodig om het kostbare juweel te bescher-
men, dat niemand mag hebben behalve O,
bedekt door de lelie.

¹ 'O couvert de lis': woordspel en verwijzing naar Louis
(Lois), de hertog van Anjou.

Ga toch heen mijn zoete minnaar,
bedroefd beveel ik je aan bij God.
Ik blijf erg treurig
onder zo'n ver vertrek,
maar ik hoop nooit te genezen
en altijd aan jou te denken, bloem van
vreugde. Ga toch heen...

Nergens vind ik troost voor mijn verdriet
want het geluk is mij vijandig gezind.
Ik moet lijden, want ik vaar naar een
haven waaruit ik niet weg kan, hoe graag
ik ook wil. Vervloekt is de dag waarop ik
zag wat ik nu verlies: dat knappe gezichtje
en alle vrolijkheid! Die volmaakte schoon-
heid is nu al uit zicht.

Met het heengaan van mijn heer
gaat ook de liefde.
Met jou verdwijnt mijn ziel en mijn hart.
De treurende ogen huilen onophoudelijk
bij het zien van het Paradijs en haar
schoonheid. Ongelukkige liefde, waarom
breng je me niet daarheen? Je ontnemt
me mijn ziel, mijn hart en mijn vreugde.
De mond riep dat ze zoetheid voelde; ach,
hoe bitter is dat zelfbeklag!
Ik wil nooit een andere heer, want ik zou
hem niet waarderen. Met het heengaan
van mijn heer...

[MJ]

EN ATTENDANT

En attendant souffrir m'estuet grief payne
 et en langour vivre c'est ma destinee
 puis qu'avenir ne puis a la fontayne,
 tant en [est] de ruissiaus entour avironee.
 Celle vertu li as Die[u]x donee
 qu'elle peut asoufrir [assouvir] cascuns a
 soufissance.
 Per sa dignite et tres nouble pousance.
 Li grant ruissiaus que la font leuer amaine
 si ont leur condustour estopee
 si c'on ne puet trouver la droite vaine
 tant est coronpue l'iaue et tourblee.
 Guster n'en puis une seule aleeve
 s'unble pitie n'a [de] moy remembrance.
 Per sa dignité et tres nouble pousance.
 Si pri a dieu que a droit la ramaine
 et la purefie sanz estre entamee,
 qua[r] verement c'est chose bien certaine
 je n'en puis aprocher not ne matinee.
 Et s'a moy estoyt qu'ainsi fust ordenee
 je vivroye en espoir d'avoyr bone estance.
 Par sa dignité et tres noble puissance.

AMOUR M'A LE CUER MIS

Amour m'a le cuer mis en tel martire
 que mayntes fois le iour mon corps tressue
 et souvent fois pense et souvent sospire
 souvent me cangie la colour et se mue.
 En tel estat ma vie est tenue
 pour ce n'est il pas del tout à seiour
 celli qui est sourpris de fin amour.

Al wachtend lijd ik vreselijke pijn
 en kwijn ik levend weg.
 Dat is mijn lot, want ik kan de fontein niet
 bereiken, zo talrijk zijn de rivieren die
 haar omringen.
 God heeft haar zo'n kracht gegeven
 dat ze onze dorst kan lessen door haar
 waardigheid en edele vermogens.
 De grote rivieren hebben er bezit van
 genomen en de weg naar de bron versperd.
 De echte oorsprong kan niet meer gevonden
 worden, zo troebel en bezoedeld is het
 water. Ik kan geen slok drinken als Medelijden
 niet aan mij zou denken, door zijn
 waardigheid en edele vermogens. Daarom
 bid ik dat God dit zal herstellen en de bron
 zal reinigen, opdat zij niet ontwijd zal
 worden. Want het is echt zo dat ik er niet
 bij kan komen, of het nu nacht of dag is.
 Mocht ik haar inwijden, dan zou ik leven
 met de hoop op een heerlijk leven, door
 haar waardigheid en edele vermogens.
 [FvV]

De Liefde doet mijn hart zo'n pijn, dat
 mijn lichaam regelmatig is bedekt met
 zweet. Vaak ben ik in gedachten verzonken
 en zucht ik. Vaak verschiet ik van
 kleur. In deze situatie is mijn leven gevangen,
 want echte vrede wordt niet gegeven
 aan wie is bezeten door zo'n verfijnde
 liefde. [FvV]

DEL GLORIOSO TITOLO

Del glorioso titolo d'esto duce
 çaschun fa festi omai ch'a in si vertute
 che novo Re si nasce per salute
 de quella donna che za estese l'ale
 e possedette ciò che'l sol riguarda,
 ch'aver un sposo è sta sì lenta e tarda.
 Ma questo è quel che per virtù celeste
 fia novo agosto cum triumpho e feste
 e çà monarcha un sceptro d'or s'il chiama
 per che'l dilati l'italicha fama.

Laat iedereen feestvieren bij de glorieuze
 naam van deze bevelhebber. Hij is de
 drager van deugd, want een nieuwe koning
 werd voor onze redding geboren uit die
 vrouw die daar haar vleugels spreidde.
 Zij bezat wat de zon nu aanschouwt,
 hoewel zij langzaam en laat was met het
 krijgen van een man. Maar dit is hem. Hij
 is door hemelse deugd tot nieuwe keizer
 uitverkoren met triomfen en feesten.
 Een gouden scepter roept deze monarch
 tot zich opdat hij de Italiaanse roem mag
 uitdragen.